

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/47/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113222992
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6113222992.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov v JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, proti odporkyni B. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, zast. opatrovníčkou Martinou Pálkovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Banská Bystrica, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 247,66 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 17C/170/2014 - 160 zo dňa 22. 09. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporkyni, ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 59,24 eur na účet jej právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Zamietnutie návrhu súd odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľ mal vymáhanú pohľadávku nadobudnúť dňa 15. 12. 2011 postúpením od Slovenskej sporiteľne, a.s., s ktorou odporkyňa ako dlžník dňa 18. 04. 2006 uzavrela Zmluvu o splátkovom úvere, ktorá má povahu spotrebiteľskej zmluvy. Avšak podľa názoru súdu postúpenie pohľadávky uplatnenej návrhom je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože navrhovateľ nepreukázal, že odporkyni bola doručená písomná výzva právneho predchodcu navrhovateľa (banky) na splnenie peňažného záväzku a že po doručení výzvy bola v omeškaní viac ako 90 dní so splnením peňažného záväzku (ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách). Súd neakceptoval tvrdenie navrhovateľa, že za výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky možno považovať odporkyni zaslané Oznamenie o začatí výkonu mandátnej činnosti, z ktorého je zrejmé, že pred postúpením pohľadávky právnym predchodcom navrhovateľa bola odporkyňa v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní, pretože v tomto oznámení nie je dátum, kedy bolo vyhotovené a nie je preukázané kedy bolo odporkyni doručené. Potom navrhovateľ nie je aktívne legitimovaným účastníkom daného konania a súd jeho návrh pre nedostatok aktívnej legitimácie zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s.. p zásady úspechu vo veci v spojení s ust. § 151 ods. 1 O. s .p. (ide o návrhové konanie).

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 O. s. p.), alebo aby rozsudok zmenil (§ 220 O. s. p.) a návrhu navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu a odporkyni uložil povinnosť nahradiť trovy prvostupňového a odvolacieho konania.

Namietal, že súd vec neprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav.

Navrhovateľ aktívnu legitimáciu a platné postúpenie pohľadávky preukázal Zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s príslušnou časťou Prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok týkajúcej sa vzťahu k odporkyni.

Navrhovateľ zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Doručenie písomne výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy zákon spája len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách.

Predpokladom postúpenia pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a. s., nebolo preukázanie zosplatnenia celého úveru, resp. nie je možné z dôvodu nevyhlásenia predčasnej splatnosti úveru Slovenskou sporiteľňou, a. s., (ku dňu postúpenia pohľadávky bol už celý úver splatný) považovať zmluvu o postúpení pohľadávok (vo vzťahu k odporkyni) za neplatnú. Zosplatnenie dlhu veriteľom znamená, že dlh už nie je možné zo strany dlžníka zaplatiť v splátkach, ale v dôsledku nesplatenia povinnosti dlžníkom sa stáva splatný celý dlh vyhlásením jeho zosplatnenia. Tieto skutočnosti však nemajú vplyv na výšku dlhu dlžníka, týkajú sa výlučne spôsobu zaplatenia jeho dlhu a závisia výlučne na vôli veriteľa.

Navrhovateľ poukazuje na to, že v zmysle Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok bola odporkyňa ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 1271 dní, teda súčet všetkých omeškaní odporkyne so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke trvalo nepochybne viac ako 1 rok. Potom mohol navrhovateľ pohľadávku voči odporkyni postúpiť aj bez zaslania písomnej výzvy odporkyni.

Navrhovateľ nesúhlasí ani s priznaním náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi z dôvodu, že sa nejedná o trovy účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva. Vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Pre vstup vedľajšieho účastníka do konania ani nebol žiadny dôvod.

Odporkyňa zostala nečinná, k odvolaniu sa nevyjadрила.

Vedľajší účastník na strane odporkyne sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vo veci správne rozhodol, vychádzal zo správne zisteného skutkového stavu, ktorý má oporu vo vykonaných dôkazoch.

Odvolací súd zastáva zhodný názor s okresným súdom, že pokiaľ ide o stanovenie podmienok pre postúpenie pohľadávok banky alebo pobočky zahraničnej banky na tretiu osobu v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, že toto ustanovenie je vo vzťahu k ustanoveniu § 524 Občianskeho zákonníka upravujúceho postúpenie pohľadávky právnou normou *lex specialis*, ktorá sa uplatní prednostne a že dodržanie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 pre postúpenie pohľadávky banky alebo pobočky zahraničnej banky v prípade, ak banka alebo pobočka zahraničnej

banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, ktorú má voči klientovi je predpokladom platného postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej pobočky na tretiu osobu.

Okresný súd založil svoje rozhodnutie na zistení, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaným účastníkom konania, pretože súdu nepreukázal, že by na neho právne relevantným spôsobom prešiel návrhom uplatňovaný nárok. V odôvodnení rozhodnutia zdôraznil, že zákon pre platné postúpenie pohľadávky banky vyžaduje súčasné splnenie dvoch podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom splnenie jednej z nich, t.j. zaslanie písomnej výzvy odporkyňi na splatenie dlhu súd nemal preukázané, a preto dospel k záveru, že postúpenie predmetnej pohľadávky bankou v prospech navrhovateľa je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

V zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku (teda celému peňažnému záväzku) postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta. (Uvedené ustanovenie znamená, že banka môže postúpiť pohľadávku na nebanku aj z neukončeného „živého“ úveru.) V danom prípade trvanie úverovej zmluvy (konečná splatnosť úveru) bola dohodnutá na 20.03.2011, pričom k postúpeniu pohľadávky došlo dňa 15.12.2011, t.j. po uplynutí dohodnutej konečnej splatnosti úveru (už ukončeného úveru). Okresný súd konštatoval, že navrhovateľ súdu nepreukázal, že došlo k predčasnému (mimoriadnemu) vyhláseniu splatnosti úveru.

Povinnosťou banky (právneho predchodcu navrhovateľa) pred postúpením pohľadávky (preukázane už splatnej v celom rozsahu) bolo písomne vyzvať dlžníka (odporkyňu) na splatenie peňažného záväzku a preukázať doručenie takejto výzvy odporkyňi, ako zákonného predpokladu pre spôsobilé postúpenie pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Rovnako to platí a na splnení povinnosti písomnej výzvy bankou v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia treba trvať bez zreteľa na navrhovateľom tvrdenú skutočnosť, že naposledy odporkyňa právnenému predchodcovi platbu uhradila - plnila dňa 17.06.2008, kedy podľa výpočtov navrhovateľa ku dňu postúpenia bola v omeškaní po dobu 1271 dní, potom súčet všetkých omeškaní so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahlo 1 rok. Navrhovateľ sa mylne domnieva a nesprávne vykladá ust. § 92 ods. 8 veta druhá, text za bodkočiarkou, že v takomto prípade písomnú výzvu dlžníkovi banka nemá povinnosť (nemusí) zasielať a doručiť.

Okresný súd ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách správne aplikoval a vyložil. Postupca, ktorému banka pohľadávku postúpila, je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so zaplatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi je jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky.

Rozhodnutie je správne aj vo výroku o trovách konania, odvolateľ namietal priznanie trov vedľajšiemu účastníkovi.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní o trovách konania použil správne ustanovenie právneho predpisu, keď vo veci aplikoval § 142 ods. 1 O. s. p.. V rozhodovanom prípade bol nárok na náhradu daný týmto ustanovením, podľa zásady úspechu vo veci. Keďže odporkyňi, ktorá bola v konaní úspešná vzniklo právo na náhradu trov konania, patrí náhrada trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na jej strane.

Občiansky súdny poriadok nevylučuje, aby účastník (ktorýkoľvek) sa dal zastúpiť advokátom (§ 18, § 24, § 25 ods. 1 O. s. p.). Je účelné a v súlade so zásadami ochrany spotrebiteľa, aby spotrebiteľské združenia vstupovali do konaní, kde na strane odporcu vystupuje spotrebiteľ a pomáhať mu k uplatneniu jeho práv aj prostredníctvom kvalifikovaných advokátskych služieb. To, že konajú prostredníctvom advokáta, je ich ústavným právom (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR). Pokiaľ platí, že ak vedľajší účastník má rovnaké práva ako hlavný účastník, potom ak hlavný účastník má právo zvoliť si advokáta a vznikne mu

nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, má potom aj vedľajší účastník konajúci v zastúpení advokátom právo na náhradu trov právneho zastúpenia.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a podľa § 142 ods. 1 O. s. p. za použitia § 151 ods. 1 O. s. p., keď v odvolacom konaní bola úspešná odporkyňa ako aj vedľajší účastník. Odporkyňa ani vedľajší účastník trovy odvolacieho konania nenavrhli nahradiť, preto im ich súd nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.